

**Byla C-100/20**

**Prašymas priimti prejudicinį sprendimą**

**Gavimo data:**

2020 m. vasario 26 d.

**Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:**

*Bundesfinanzhof* (Vokietija)

**Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:**

2019 m. lapkričio 19 d.

**Ieškovė ir kasatorė:**

XY

**Atsakovė ir kita kasacinio proceso šalis:**

*Hauptzollamt B*

---

<...>

**BUNDESFINANZHOF**

**(Federalinis finansų teismas)**

**NUTARTIS**

Byloje

XY

pareiškėja ir kasatorė:

įgaliotasis asmuo:

A

prieš

*Hauptzollamt B* (Centrinė muitinė B)

atsakovę ir kitą kasacinio proceso šalį:

dėl elektros mokesčio – gražinamų sumų palūkanų

## VII kolegija

2019 m. lapkričio 19 d. posėdyje nutarė:

### Rezoliucinė dalis

1. Europos Sąjungos Teisingumo Teismui teikiamas šis prejudicinis klausimas:  
**(orig. p. 2)**

Ar reiškiant reikalavimą gražinti neteisėtai apskaičiuotą elektros mokesčio sumą pagal Sąjungos teisę turi būti nustatomos palūkanos, kai mažesnis elektros mokestis apskaičiuotas pritaikius neprivalomą mokesčio lengvatą pagal 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/96/EB, pakeičiančios Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (toliau – Direktyva 2003/96), 17 straipsnio 1 dalies a punktą, o per didelis mokestis apskaičiuotas tik byloje klaidingai pritaikius nacionalinės teisės nuostatą, kuri buvo priimta siekiant į nacionalinę teisę perkelti Direktyvos 2003/96 17 straipsnio 1 dalies a punktą?

2. <...>.

### Motyvai

#### I.

- 1 Pareiškėja ir kasatorė (toliau – pareiškėja), kuri yra gamybos įmonė, pirko neapmokestinamą kintamąją srovę iš tiekimo tinklo ir tiekė ją į akumulatorius. Savo 2010 m. elektros mokesčio deklaracijoje ji šį elektros kiekį deklaravo kaip energijos vartojimą savo poreikiams ir pritaikė lengvatinį mokesčio tarifą pagal 2008 m. gruodžio 19 d. redakcijos *Stromsteuergesetz* (*Bundesgesetzblatt I*, 2008, 2794; Elektros mokesčio įstatymas, toliau – *StromStG*) 9 straipsnio 3 dalį. Vis dėlto atsakovė ir kita kasacinio proceso šalis (*Hauptzollamt*, toliau – HZA) šį elektros kiekį apmokestino įprastu mokesčio tarifu ir priėmė nuo mokesčio deklaracijos nukrypstantį sprendimą dėl elektros mokesčio. Pareiškėja dėl jo pateikė prieštaravimą. Ji 2010 m. kas mėnesį mokėjo elektros mokesčio avansą.
- 2 Kai su 2006 m. susijusiame teismo procese buvo konstatuota, kad taikytinas lengvatinis mokesčio tarifas pagal *StromStG* 9 straipsnio 3 dalį, HZA taip pat pakeitė 2010 m. nustatytą elektros mokestį ir 2010 m. į akumulatorius pateiktą elektros kiekį apmokestino lengvatiniu tarifu.
- 3 2014 m. gruodžio mėn. pareiškėja pateikė prašymą nustatyti gražintos 2010 kalendorinių metų elektros mokesčio sumos palūkanas, HZA atsisakė tai daryti.

- 4 *Finanzgericht* (Finansinių bylų teismas) nusprendė, kad pareiškėja nei pagal nacionalinę, nei pagal Sąjungos teisę negali reikšti reikalavimo nustatyti palūkanas, kaip ji to pageidauja. Gražintos elektros mokesčio sumos palūkanos pagal Sąjungos teisę neturi būti nustatomos, nes elektros vartojimas akumuliatoriams įkrauti net nepatenka į 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/96/EB, (**orig. p. 3**) pakeičiančios Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (Direktyva 2003/96) (*Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, L 283, p. 51, paskutinį kartą iš dalies pakeista 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 2004/75/EB, iš dalies keičiančia Direktyvą 2003/96/EB numatant Kiprui galimybę taikyti laikiną atleidimą nuo mokesčių ar apmokestinimo lygių mažinimą energetikos produktams ir elektros energijai, OL L 157, p. 100), taikymo sritį. Nepaisant to, mokesčio lengvata, kuri pagal Sąjungos teisę yra tik neprivaloma ir dėl kurios Sąjungos teisės aktuose nepateikta jokių imperatyvių nurodymų, pareiškėjai buvo netaikoma neteisėtai.
- 5 Dėl šio sprendimo pareiškėja padavė kasacinį skundą. Jos manymu, pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) jurisprudenciją turi būti ne tik gražinamos pažeidžiant Sąjungos teisę surinktos mokesčio sumos, bet ir atlyginami su palūkanomis susiję nuostoliai, jei jie buvo patirti, ir tai taikytina net ir tuomet, kai buvo taikoma neprivaloma mokesčio lengvata. Nepaisant to, baterijos įkrovimas yra grįžtamasis procesas ir jo negalima lyginti su elektrolitiniu gamybos procesu, kuris kaip sąlyga nurodytas Direktyvos 2003/96 2 straipsnio 4 dalies b punkto trečioje įtraukoje ir *StromStG* 9a straipsnio 1 dalies 1 punkte.

## II.

- 6 Kolegija stabdo kasacinio proceso nagrinėjimą <...> ir pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį Teisingumo Teismui teikia šį prejudicinį klausimą:
- 7 Ar reiškiant reikalavimą gražinti neteisėtai apskaičiuotą elektros mokesčio sumą, pagal Sąjungos teisę turi būti nustatomos palūkanos, kai mažesnis elektros mokestis apskaičiuotas pritaikius neprivalomą mokesčio lengvatą pagal Direktyvos 2003/96 17 straipsnio 1 dalies a punktą, o per didelis mokestis apskaičiuotas tik byloje klaidingai pritaikius nacionalinės teisės nuostatą, kuri buvo priimta siekiant į nacionalinę teisę perkelti Direktyvos 2003/96 17 straipsnio 1 dalies a punktą?

## III.

- 8 Kolegijos manymu, ginčo išsprendimas priklauso nuo Direktyvos 2003/96 nuostatų. Aiškinant šią direktyvą kyla abejonių, kurios jos nuostatos yra reikšmingos priimant sprendimą šioje byloje.
- 9 Taikytina Sąjungos teisė:

Direktyvos 2003/96 2 straipsnis: (**orig. p. 4**)

1. <...>

2. Ši direktyva taip pat taikoma:

elektros energijai, atitinkančiai KN kodą 2716.

3. <...>

4. Ši direktyva netaikoma:

a) <...>

b) toliau išvardytai energetikos produktų ir elektros energijos paskirčiai:

– <...>

– <...>

– elektros energijai, daugiausiai naudojamai cheminei redukcijai ir elektrolitiniuose bei metalurginiuose procesuose,

<...>

10 Direktyvos 2003/96 17 straipsnis:

1. Jei šioje direktyvoje nustatyti apmokestinimo lygiai, bendrai paėmus, taikomi kiekvienai įmonei, valstybės narės gali taikyti mokesčio sumažinimą energetikos produktams, naudojamiems šildymui ar 8 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose nurodytiems tikslams bei elektros energijai šiais atvejais:

a) daug energijos naudojančių įmonių naudai <...>

2. Neatsižvelgdamos į 4 straipsnio 1 dalį, valstybės narės 2 straipsnyje nurodytiems energetikos produktams ir elektros energijai gali taikyti apmokestinimo iki nulio lygį, kai juos naudoja daug energijos naudojančios įmonės, apibrėžtos šio straipsnio 1 dalyje.

3. Neatsižvelgdamos į 4 straipsnio 1 dalį, valstybės narės 2 straipsnyje nurodytiems energetikos produktams ir elektros energijai gali taikyti apmokestinimo lygį iki 50 % šioje direktyvoje nustatyto minimalaus lygio, kai juos naudoja 11 straipsnyje apibrėžtos [apibrėžti] verslo subjektai, nenaudojantys daug energijos, kaip apibrėžta šio straipsnio 1 dalyje.

11 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, p. 12; toliau – Direktyva 2008/118), 1 straipsnis:

1. Šia direktyva nustatomos bendrosios nuostatos dėl akcizų, kuriais tiesiogiai ar netiesiogiai yra apmokestinamas toliau nurodytų prekių (toliau – akcizais apmokestinamos prekės) vartojimas:

a) energetikos produktų ir elektros energijos, kuriuos apima Direktyva 2003/96/EB;

<...> (orig. p. 5)

12 Taikytina nacionalinė teisė:

*StromStG* 3 straipsnis „Mokesčio tarifas“:

Mokestis yra 20,50 EUR už megavatvalandę.

*StromStG* 9 straipsnis „Atleidimas nuo mokesčio, mokesčio lengvatos“:

1.–2a. <...>

3. Elektrai taikomas <...> lengvatinis 12,30 EUR už megavatvalandę mokesčio tarifas, kai jį naudoja gamybos arba žemės ūkio ir miškininkystės įmonės gamybos reikmėms ir nėra taikomas atleidimas nuo mokesčio pagal 1 dalį.

4.–8. <...>

IV.

13 Dėl teisinio bylos vertinimo kyla abejonių pagal Sąjungos teisę. Sprendimas byloje priklauso nuo to, ar reiškiant reikalavimą grąžinti elektros mokesčio sumą pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją turi būti nustatomos palūkanos, kai valstybė narė teisę reikšti tokį reikalavimą grindžia neprivalomos mokesčio lengvatos taikymu.

14 1. Byloje (susijusioje su 2010 m.) prievolė mokėti elektros mokestį atsirado kintamosios srovės paėmimo iš tiekimo tinklo momentu, nes ji akumuliatoriuose buvo paversta chemine energija, taigi suvartota. Tokiam energijos vartojimui taikomas lengvatinis 12,30 EUR už megavatvalandę mokesčio tarifas pagal *StromStG* 9 straipsnio 3 dalį, o ne įprastas 20,50 EUR už megavatvalandę mokesčio tarifas pagal *StromStG* 3 straipsnį. Taip yra dėl to, kad elektrą naudoja gamybos įmonė gamybos reikmėms. Tokį galutinį sprendimą dėl elektros naudojimo 2006 m. priėmė teismas.

15 Reikalavimas grąžinti permokėtą elektros mokesčio sumą byloje kyla dėl to, kad HZA suvartotam elektros kiekiui pirmiausia neteisėtai pritaikė įprastą mokesčio tarifą ir taip pažeidė *StromStG* 9 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą nacionalinę nuostatą, pagal kurią gamybos įmonėms suteikiama mokesčio lengvata.

16 2. Vis dėlto lengvatinio mokesčio tarifo taikymas elektrai, kurią gamybos įmonė ėmė iš tiekimo tinklo gamybos reikmėms, grindžiamas ne tik

*StromStG* 9 straipsnio 3 dalimi, bet ir Direktyvos 2003/96 17 straipsnio 1 dalies a punktu. Taip yra dėl to, kad kaip tik pagal šią nuostatą valstybėms narėms suteikiama galimybė mokesčio lengvatą taikyti (**orig. p. 6**) daug energijos naudojančioms įmonėms. Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui kyla klausimas, ar HZA pareiškėjai pirmiausia nustatydamas per didelę mokesčio sumą pažeidė ne tik nacionalinę, bet ir Sąjungos teisę. Kolegija preziumuoja, jog elektros tiekimas į akumuliatorius nėra elektrolizė, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/96 2 straipsnio 4 dalies b punkto trečiąją įtrauką, nes tokiu atveju ši direktyva *a priori* nebūtų taikoma. Tai patvirtina faktas, kad buvo priimtas 2016 m. gruodžio 6 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/2266, pagal kurį Nyderlandams leidžiama taikyti mažesnę mokesčio tarifą elektromobilių įkrovimo stotelėse tiekiamai elektros energijai (OL L 342, p. 30). Šio sprendimo nebūtų reikėję, jei akumuliatorių įkrovimas būtų laikomas elektrolize ir dėl to savaime nepatektų į Direktyvos 2003/96 taikymo sritį.

- 17 2017 m. sausio 18 d. Sprendime *IRCCS – Fondazione Santa Lucia* (C-189/15, EU:C:2017:17, <...>) Teisingumo Teismas dėl Direktyvos 2003/96 17 straipsnio 1 dalies a punkto taikymo srities nusprendė, kad iš šios direktyvos 9 ir 11 konstatuojamųjų dalių matyti, jog ja siekiama suteikti valstybėms narėms tam tikrą diskreciją nustatant ir įgyvendinant politikos priemones, pritaikytas prie nacionalinių aplinkybių, ir kad kiekviena valstybė narė pati gali nuspręsti, kokiomis priemonėmis šią direktyvą perkelti į nacionalinę teisę. Taigi valstybės narės gali numatyti, kad mokesčio lengvata, taikoma daug elektros energijos naudojančioms įmonėms, gali pasinaudoti tik vieno ar kelių pramonės sektorių įmonės.
- 18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančios kolegijos manymu, valstybės narės, perkeldamos Direktyvos 2003/96 17 straipsnio 1 dalies a punktą į nacionalinę teisę, turi diskreciją nustatyti ne tik įmonių, kurioms taikytina lengvata, grupę, bet ir mokesčio tarifo dydį, jei ši diskrecija neviršija apatinių ribų pagal Sąjungos teisę, jei tokios ribos nustatytos. Tik taip galima įgyvendinti pirmiau nurodytose konstatuojamosiose dalyse išdėstytus direktyvos leidėjos motyvus.
- 19 Taigi Direktyvos 2003/96 17 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta mokesčio lengvata yra neprivaloma priemonė, kurią valstybės narės gali taikyti apmokestinamiesiems asmenims. Tačiau įpareigojimo suteikti mokesčio lengvatą daug energijos naudojančioms įmonėms jos neturi. Šiuo aspektu Direktyvos 2003/96 17 straipsnis skiriasi nuo jos 14 straipsnyje nustatytos privalomo atleidimo nuo mokesčio priemonės, kurią valstybės narės privalo taikyti ir kuria apmokestinamasis asmuo gali remtis tiesiogiai, jei ji (**orig. p. 7**) laiku neperkeliamas į nacionalinę teisę (2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Cristal Union*, C-31/17, EU:C:2018:168, <...>).
- 20 3. Dėl to kyla klausimas, ar reiškiant (tik) neprivaloma mokesčio lengvata (byloje – pagal Direktyvos 2003/96 17 straipsnio 1 dalies a punktą) grindžiamą

reikalavimą gražinti sumokėtą elektros mokesčio sumą taip pat turi būti nustatomos palūkanos, kaip ir reiškiant privalomu atleidimu nuo mokesčio arba privaloma mokesčio lengvata grindžiamą reikalavimą gražinti sumokėtą elektros mokesčio sumą.

- 21 a) Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją, jei valstybė narė surinko mokesčius pažeisdama Sąjungos teisę, asmuo turi teisę į tai, kad būtų sugražintas ne tik neteisėtai surinktas mokestis, bet ir šiai valstybei sumokėtos arba jos surinktos su šiuo mokesčiu tiesiogiai susijusios sumos. Tai taip pat apima nuostolius, patirtus dėl negalėjimo naudotis pinigų sumomis, kuriuos lėmė per anksti atsiradusi prievolė sumokėti mokestį (2012 m. liepos 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Littlewoods Retail ir kt.*, C-591/10, EU:C:2012:478, <...>, 25 punktas; 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Zuckerfabrik Jülich*, C-113/10, C-147/10 ir C-234/10, EU:C:2012, 591, <...>, 65 punktas; 2013 m. balandžio 18 d. Sprendimo *Irimie*, C-565/11, EU:C:2013:250, <...>, 21 punktas; 2014 m. spalio 15 d. Sprendimo *Nicula*, C-331/13, EU:C:2014:2285, OL C 462, 2014, p. 7, 28 punktas, ir 2017 m. sausio 18 d. Sprendimo *Wortmann*, C-365/15, EU:C:2017:19, <...>, 37 ir paskesni punktai).
- 22 Taigi pagal Sąjungos teisę būtų galima nustatyti principą, kad valstybės narės mokesčius, surinktus pažeidžiant Sąjungos teisę, privalo gražinti su palūkanomis. Nesant Sąjungos teisės akto, kiekviena valstybė narė savo vidaus teisės sistemoje turi numatyti sąlygas, kuriomis šios palūkanos turi būti mokamos, be kita ko, šių palūkanų normą ir apskaičiavimo būdą. Šios sąlygos turi atitikti lygiavertiškumo ir veiksmingumo principus, t. y. jos turi būti ne mažiau palankios nei panašioms reikalavimams pagal nacionalinę teisę taikomos sąlygos ir neturi būti tokios, kad Sąjungos teisės suteiktų teisių įgyvendinimas taptų praktiškai neįmanomas (Teisingumo Teismo sprendimo *Littlewoods Retail ir kt.*, EU:C:2012:478, <...>, 26 ir paskesni punktai; Sprendimo *Zuckerfabrik Jülich*, EU:C:2012, 591, <...>, 61 ir 66 punktai; Sprendimo *Irimie*, EU:C:2013:250, <...>, 22 ir paskesni punktai; Sprendimo *Nicula*, EU:C:2014:2285, OL C 462, 2014, p. 7, 28 punktas; 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Tarsia*, C-69/14, EU:C:2015:662, <...>, 25 punktas). **(orig. p. 8)**
- 23 Tam, kad sumokėta elektros mokesčio suma būtų gražinta su palūkanomis, neprieštarauja faktas, jog Direktyva 2003/96 yra Sąjungos teisės aktas, kuris pirmiausia turi būti perkeliamas į nacionalinę teisę. Tokia išvada darytina iš to, kad Sprendime *Littlewoods Retail ir kt.* (EU:C:2012:478, <...>, 26 ir paskesni punktai) Teisingumo Teismas šios aplinkybės kaip tik nelaikė reikalavimo nustatyti palūkanas atmetimo pagrindu (dėl reikalavimo sumokėti delspinigius už pridėtinės vertės mokesčio permoką taip pat žr. 2013 m. spalio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Rafinăria Steaua Romănia*, C-431/12, EU:C:2013:686, <...>).
- 24 b) Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas linkęs manyti, jog Sąjungos teisės nuostatų pažeidimas turi būti paneigiamas, kai reikalavimas gražinti sumokėtą mokesčio sumą kyla dėl klaidingo nacionalinės teisės akto, kurį

valstybė narė priėmė naudodamasi pagal Sąjungos teisę suteikiama diskrecija ir remdamasi neprivalomais Sąjungos teisės reikalavimais, taikymo.

- 25 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad valstybių narių diskrecijos į nacionalinę teisę perkeltą išimtį ar apribojimą apimtis turi būti vertinama konkrečiu atveju, visų pirma atsižvelgiant į tos nuostatos formuluotę (žr. 2019 m. liepos 29 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Spiegel Online*, C-516/17, EU:C:2019:625, <...>, 25 punktą).
- 26 Vis dėlto Direktyvos 2003/96 17 straipsnio 1 dalies a punkte pateikti tik nurodymai dėl daug energijos naudojančių įmonių apibrėžties. Tai, ar daug energijos naudojančioms įmonėms apskritai taikyti lengvatinį mokesčio tarifą, paliekama spręsti valstybėms narėms. Be to, byloje nekeliama klausimas, ar Direktyvos 2003/96 17 straipsnio 1 dalies a punktas į nacionalinę teisę buvo perkeltas pagal direktyvą. Priešingai, byloje konstatuota, kad HZA pirmiausia per didelį elektros mokesčių apskaičiavimo dėl to, kad neteisėtai nepripažino esant įvykdytas lengvatinio mokesčio tarifo taikymo pagal *StromStG* 9 straipsnio 3 dalį sąlygas.
- 27 Be to, pagal Direktyvos 2003/96 17 straipsnio 1 dalies a punktą leidžiant taikyti lengvatinį mokesčio tarifą daug energijos naudojančioms įmonėms daroma elektros mokesčio derinimo išimtis, nes valstybėms narėms paliekama pačioms nuspręsti, ar tokią lengvatą nustatyti nacionalinės teisės aktuose ir koku mastu. Taigi Sąjungos teisės aktų leidėjas sklandų vidaus rinkos veikimą, kurio, be kita ko, siekiama Direktyvoje 2003/96 nustatant privalomą minimalų apmokestinimo lygį (žr., pvz., 2016 m. birželio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *ROZ-SWIT*, C-418/14, EU:C:2016:400, <...>, 32 punktą (**orig. p. 9**) dėl minimalaus apmokestinimo lygio nustatymo, nurodant Direktyvos 2003/96 3 ir 4 konstatuojamąsias dalis), šioje srityje vertina kaip ne tokį svarbų.
- 28 Neatsižvelgiant į šiuos su Sąjungos teise susijusius argumentus, byloje per didelis mokesčiai buvo nustatyti ne dėl pavėluoto Sąjungos teisės akto perkėlimo į nacionalinę teisę, o dėl klaidingo nacionalinės teisės akto, kuris buvo priimtas naudojantis pagal Sąjungos teisę suteikta diskrecija, taikymo.
- 29 c) Vis dėlto yra ir argumentų, byloje patvirtinančių reikalavimą nustatyti palūkanas.
- 30 Visų pirma, diskrecija taikyti mokesčio lengvatą daug energijos naudojančioms įmonėms valstybėms narėms suteikiama pagal Direktyvos 2003/96 17 straipsnio 1 dalies a punktą. Todėl lengvatinio mokesčio tarifo pagrindas yra ne tik *StromStG* 9 straipsnio 3 dalis, bet galiausiai ir Sąjungos teisė.
- 31 Kaip taip pat matyti iš Direktyvos 2003/96 2 straipsnio 2 dalies ir 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB (Direktyva 2008/118), 1 straipsnio 1 dalies a punkto, elektros apmokestinimas Bendrijos teritorijoje, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/118 5 straipsnį, iš esmės buvo suderintas. Jei reiškiant

neprivaloma mokesčio lengvata grindžiamus reikalavimus grąžinti sumokėtą mokesčio sumą, priešingai nei reiškiant privaloma mokesčio lengvata arba atleidimu nuo mokesčio grindžiamus reikalavimus, būtų nenustatomos palūkanos, reikštų, kad taikomas nevienodas požiūris. Vis dėlto kyla klausimas, ar skirtingu teisiniu pagrindu pagal Sąjungos teisę galima pateisinti nevienodą požiūrį nustatant reikalavimų grąžinti sumokėtą mokesčio sumą palūkanas, juo labiau kad apmokestinamiesiems asmenims dėl to nėra jokio skirtumo. Nes abiem atvejais jie negali disponuoti permokėta mokesčio suma.

- 32 Be to, paneigus pagal Sąjungos teisę reiškiamą reikalavimą sumokėti palūkanas tais atvejais, kai reiškiami neprivaloma mokesčio lengvata grindžiami reikalavimai grąžinti sumokėtą mokesčio sumą, palūkanos galėtų būti nustatomos tik pagal skirtingas nacionalinės teisės nuostatas.

DARBINIS VERTINIMAS